

Sitah kus salogen šjaddet?

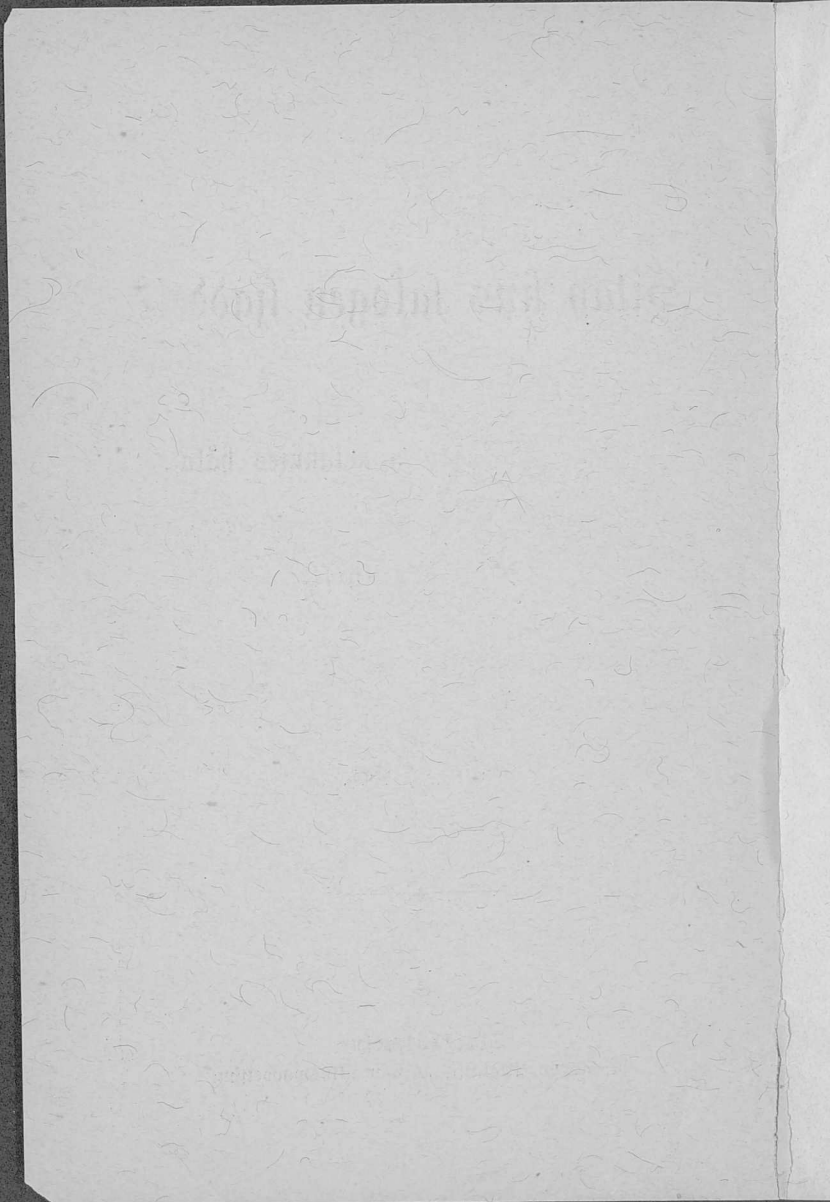
Råsfotakkies ja jasketakkies hāla

J. E. Ågrenest.

Arwo: 5 örah.

Stockholmesue

Miſſionen littolatji maſſoin ulkoſwaddetum.

Sitah kus salogen sjaddet?

Råsfotakkies ja jasketakkies håla

J. E. Ågrenest.

Arwo: 5 örah.

◆

Stockholmesne
Missionen littolatji maksoin ulkoswaddetun.

Stilla krus lalonen jabbet

Glasklaskies ja jalkklaskies kala

H. A. Ahrenius

Stokholm 5 : 1885

Stockholmesue

Gemlandsvännena Kirjetjuorgemajje 1885.

maaj sul 1929 : malajit el l'hopitel le tjalam
melndu 2 idra arde Submelen
melndu 2 idra arde Submelen
melndu 2 idra arde Submelen
melndu 2 idra arde Submelen
melndu 2 idra arde Submelen
melndu 2 idra arde Submelen
melndu 2 idra arde Submelen
melndu 2 idra arde Submelen
melndu 2 idra arde Submelen
melndu 2 idra arde Submelen

Sitah kus salogen sjaddet?

Anekes le mijen wiesomafte tadne adnamen
nahn. Sa kasse mi je lepe jabmemen tjada lappam
tah waraldeb, te le mi ji aimon jogo ikkalats sa-
logruot jalla ikkalats osalogruot. Tah qwektes
ameh läpa tall mi ji waljemafen, ja tah läpa tall
tuuji, wänakam, waljemafen. Käbbab te taiste
sitah waljet? Sitah kus salogen sjaddet?

“Maggar kattjalwas le tat, mi almatjit le
wall, kutte i site salogen sjaddet“, ikkab todn wa-
stetah. Sadnaseh hālah, wänakam. Rail alma-
tjeh sitetjeh mai salogen sjaddet, walla dauka äh
kaifeh tanen sjadde, jutte äh site tadne aiken sa-
logruoten käinob mannet. Sije siteh talle wiesot
waraldenlakai suddoisne ja ädtjes halitemi melt,
ja kasse jabmempäddä päta dauk likan tjagnet al-
men salogruotai. Walla apostel Paulus le tjalam:
jus tije wiesobetet ädtjen mete, te kalfabetet jabmet
(Rom. 8: 13).

Taiste pakoist te todn kullah, atte äh kaif
almatjeh salogen sjadde, jutte apostel le tjalam,
atte tah kalfah jabmet, kutte wiesoh ädtjen mete.
Sa mäddeh läh tah almatjeh, käi wiesomtjärda
le taggar, atte sije läh wiesomen ädtjen mete.
Sus todn sitah läkfät 1 Kor. 6: 9, 10, te, käts,
wuoidnah, käh läh tah, kutte äh kalte Submelen

rikab arbet. Apostel le tjalam: Epet kus jam tete, atte orektesfärdogah äh kalke arbet Submelen rikab? Alet tjajane, äh kalke horatakkejeh, ähken päitojubmeli teudnarah, ähken liken älmah, ähken kuinalakatjah, ähken tah, kuttteh ustoita tjajaneh naturen wuost, ähken suolekah, ähken abnaseh, ähken jukkelasah, ähken albetejeh, ähken riäwarah arbet Submelen rikab. Marje todn leh sämes taggarist, maggarit talle apostel le muonam. Itfab leh juolei, pätsosuolek, jukko, kässe ätjah almatjeh äh to woidne, waldah to qweibmat pätsoit ja tait njuowah. Wäi, wäi! Te ih kalke salogen sjaddet, jus ih heite taggar wastes wiesomtiärdast. Äh ken abnaseh kalke Submelen rikab arbet. Sus todn leh sija selen, te ajatalle, maggaren to wiesomen näktem kalka sjaddet! Äh tah ädnamalats ja wäraldalats ämeh ja kaudneh aibmote to siälöb peiskost ja hätkanemest kajot jälla tjäutet. Äh si tab aibmote. Mannes te taggar hugjoh adnah tai atai pira, ja ih albma märräte to siälön salogwuoteb? Sitah kus salogen sjaddet, te i äb-bänes taggar wiesom täkfe. Särgele etjebt suddon käinost ja patere Jesusen lusa!

Ähken jukkelasah kalke Submelen rikab arbet. Marje todn leh sämes jukkales almat, kutte le etjemen winajukkemeh; te kulla, kotte apostel le tjalam: jukkelasah äh kalke Submelen rikab arbet! Sus todn täiwoh etjebt likan salogen sjaddet, tane kastan ko leh wiesomen taggar wastes wiesomeh, te leh todn täjjo wall etjebt petternen; jutte sjaddet kalka, te ko Submel le hälam.

Ja mi le wall taggar jukkamus tunji aufen, jabmen palen, kässe todn kalkah lätkob takket to wiesomen auteft? Talloi todn wertih aitsjet,

maab ih le talle to wiesomaihen sitam jaffet,
 atte juffelasah äh kalke Submelen rikab arbet.
 Todn leh talle usjotam: Submel le arbmokes; i
 sodn site eritduobmet mo, jus ai muttin sjaddab
 pajjel meren juffat. Raitah lepe mihe sjeppsjes al-
 matjeh; epe nakkahse kättjelemit wousterjuodtjot. Wer-
 tibe kuit likan tärwob adnet ja jaffet suddoi an-
 dagas luoitemi nala. Walla apostel le tjalam:
 juffelasah äh kalke Submelen rikab arbet. Jus
 tantet sitah salogen sjaddet, te rätkäle Submaleb
 wekketet to kait winajuffemest. Sälla mannes todn
 sitah to själöb peistoi puoktet juffaleswuoten tjada?
 Ja maggar auken läh wall talle taggar juffastakah
 tunji? Mattah kus tah tunji själön najob puok-
 tet? Äh albma matte, ainat kässe leh wuollakefi
 juffam ja wast tjälgam, te todn wertih aittset ja
 fullat waimosnat, man stuora waiweb karra juffa-
 musah läh tunji puoktam. Äh le tah själön najob
 ainat paß själön waiweb pargam. Sälla pargeh
 kus taggar juffastakah rubmahan warraswuoteb,
 jälla puokteh kus tah ädnamalats tawerit? Äh
 ludnok. Rubmahan warraswuoteb tah spiäjeh, ja
 wijen ädnamalats tawerit tah katoteh. Tantet,
 maggar auken le wall tait juffat? Kullöb anje
 akta palen, maite tah pargeh! Wijen ädnamalats
 tawerit tah katoteh, rubmahan warreswuoteb tah
 spiäjeh, waiweb sije själöi puokteh, ja mangemust:
 juffelasah äh kalke Submelen rikab arbet. Ja kässe
 almats likan täiwo etjebes salogen sjaddet Subme-
 len arbmokeswuoten tsagge, tane kaskan ko le wie-
 somen taggar wastes wuokesne, te le pärtel tat,
 kutte le so tjajetemen, wai piäsali saggabut tjadnet
 so suddon tjadnafi kum ja taina keset so häk-
 tanebmai.

Mädde ätja wastes juddoh läh ai, mai jinne almatjeh läh wiesomen. Sa tat palka, maß juddo wadda — maggar ikkenes juddo tat ai litja — le jabmen. Tantet, wänafam, ajatalle, maggar le to wuofe! Leh kus todn salogwuoten käinob manne- men, tat le: leh kus todn jaffemen Jesus Kristusen nala? Tarbes le tab ajatallet ja ätsetet, jus sitah almen rikan sija pätet, jutte i attek tan sija päte, futte i so nala jaffe. Sitah kus salogen sjaddet?

Walla äh kait almatjeh läh taggar wastes ulfoldes wuofesne, ainet paß tan kautoi mädde sijast tjabbat wiesomeß adneh. Äh sije wuollafesi juffte, äh sije suolate, ähken sije almatjit päktjost häle, äh ken le flimberteje j. w. t. Sije Zubmela pakob läffeh, sije rätkälwasit adneh, sije läh ai wainon häjosit wekketet; ja mädde ätja tjabbas tapit sije adneh. Walla likan tat tarbesunnus pekke siji wadnona: sije äh le äddäsißt rägatun, sije äh le wekket ätsam Jesusen ludne, sije äh le rainetowum Jesusa warrain. Sije läh wuodotam salogwuotes tärwob etjese pargwi nala, ja kässe te jabmemen rassjotulwe päta, te sijen tärwo werti slabmet, kässe i le wuodostowum Jesus Kristusen nala. Butte i le kutteneß ätjaseß — to Jesus Kristusen — salogwuot, ja i le ätja namma almen wuolen waddetun almetjita, man pakto mattebe salogen sjaddet (Ap. Parg. 4: 12).

Fuorat le kalle, kässe almats i juffkastalle — ja i attek sadnes kristagas matte juffkastallet, jutte juffkastallem le juddo, wastes juddo — walla i le nuofes salogwuotai. Sus todn ai ih kässeß lulu juffkam pinnatjebkenna winast, te likan i lise, jus ih le äddäsißt rägatun. Aktalatai le ai ätja juddoi wuokjoi. Fuorat le jus todn ih äbbaues le ulfoldes

wuofen kanto: wiesomen suddoisne. Walla maggar
 le to waimo? Le kus tai waimot jaffon tjada
 rainetowum Jesusa warrain? Le kus tusne rafe
 Submelin jaffon tjada Jesus Kristujen nala? Le
 kus Jesus Kristus sjaddam tunji häggan? Le
 kus alde pako sjaddam to tunjt siälön piäbmon,
 mašte ton peiwast peiwai pärrah, attjah, taste wie-
 jot? Mjatalle tait kattjalwasit! Me tai kun sint-
 joswuotin tämete! Mjtäte etjet waimon wijoreb
 Submela pafon tjuofesne, ja rätkatalle Submeleb
 tjuoufesen pira! Tarbes le tat, abma pärkel piä-
 safulu to tjajetet, jutte sodu le wiggemen tab taffet.
 Sitah kus salogen sjaddet?
 Mäddeh läh tah almatjeh, kutteh täiwoh salog-
 wuoteb ädtjot etjes lätkämen ja tjabbas wiesomen
 tjada. Sijen usjolmas le, atte kässe tafkeh, maite
 matteh, sije lätkeh Submela pakob, sije adneh rä-
 kälwasit, sije adneh ai ätjalakai laitotak, wiesomeb,
 te Submel ai kalka tantet waldet, sijeb almen rikan
 sija, ja te sije ai kalkeh tantet salogwuoteb niktet.
 Jus sije ai äh aibmote jurr kail tun allast taffet,
 te Submel le arbmotes ja kalka siji andagas luoit-
 tet tait, mah wadnoneh. S aktet, almats, le sud-
 dotebme tan kuffeb, to le wiesomen tadne wäral-
 desne. Taggareh läh sijen usjolmasah. Jus te
 fattet almats kattjata sijast: Ma kus Miles Wuoi-
 genes wittenasta tija wuoigenasin atte lepet Sub-
 melen manah, te sije äh mable taste tete. Sije
 äh le ajatallam, maite apostel le tjalam Rom.
 8: 16. Waibe Submel ädtjoli sijeb paijas tjuoufetet!
 Walla änatjumuseh sijast äh albma site paijas-
 tjuoufetowet. Sije siteh patset tan sjeudnjes wuofai,
 man sinne sije läh. Sa jus te kuttet almats

wigga kullatet siji sijen wadhalats wuofeh, te marje ai taste mawatoweh. Sije sitech suddon nakkaren ädet ja wiesot, fokte ädtje rauka, ja lifan mangemuft falogen sjaddet; sije sitech etjesrektesfärdogwuoten sijn etjebse rampet ja wuordeh ai rampob Submelest. Beh kus todn, kutte tait läffah, kuttet kábba flajest, te, sitah kus falogen sjaddet, heite mannemest taggar käinob ja järgel etjebt Jesus Kristusen lusa, jutte sodn aktot le falogwuoten käino. Sodn le jättam: i kuttet päta Uttjen käif jus i mo tšagge (Joh. 14: 6). Suddon käino tälwo eritduobmetallemi, etjesrektesfärdogwuoten käino ai tälwo eritduobmetallemi; Jesus aktot le falagwuoten käino, kutte tälwo Uttjen käif. Tantet, sitech kus falogen sjaddet, te järgel etjebt Jesus Kristusen lusa!

Sutteh almatjeh läh ai, kuttet mai wiggeh falogwuotai pätet ja rafeb ädtjot waimosaj, walla lifan äh wuoidno ädtjot. Sije tjeroh suddose paijel; sije läffeh Submela pakob; sije rätkäläh; sije kättjelah heitet käif suddotakkemest pargoi, pakoi ja ušjolmasi sijn; walla matte änanabut sije wiggeh taiste heitet, tatte stuorebun sijen orafe sjadda, matte änanabut sije Submela pakob läffeh, tatte lässebun sijen waimon näde sjadda. Ba ikkab sije ušjotatjeh, atte ekeve duobmetalleme le siji meretomum; i albma Submel site sijen paijel armolastet. Taggar ušjolmasch järreh sijen äiwen. Marje todn leh talle taggar wuofesne. Todn waimost sitah falogen sjaddet, walla ih tete, fokte attjah falogen sjaddet. Puorist todn wuoidnah, atte ih le albma etjet pargoi kum falogwuoteb ansetam. Läckam ja kullam todn leh mai armon pira, walla ih tuoste jakket, atte armo le taggar almatjita, maggar todn

Leh. Mutel ko lih wiesomen suddoisne, hugjotehme
 etjet jialon salogwuoten pira, te mai jakkih, atte
 armo li ai tunje äsen, te idtji ane etjebt jurr stuora
 suddaren; walla talle ko leh alwarest wiggemen
 kait juddotaffemest heitet, te, käts, wuoidnah etjebt
 taggar stuora suddaren, maggar ih le wel albma
 wekketallmen merefne. Wänafam, sitah kus salogen
 ijaddet, te jakke Jesus Kristusen nala. Sodn le
 Zubmelen libba, jukko eritwalda wäralden suddob,
 ja te ai to suddob. I atket ulfospalkestowe, kutte
 io lusa päta. Käikeh tuostotoweh juste, man ai
 stuora suddareh tah litjeh. Sodn le kättjom kait
 wäralden ketjit järgelät etjebse so lusa, ja te sije
 kalkah lädnestowet. Jus tantet ai todn järgelah
 etjebt sunji, te ai todn kalkah raseb ädtjot wai-
 mosat, te ai todn kalkah ätset, man puorak Herrä
 le. Walla parge rua, täbdeste juddoitat so auti,
 ja sodn kalka luoitet tait tunji andagas. Tetab
 kalle puorist, todn ih le armotallemeh ansetam,
 walla likan päte so käit, ja sodn sita armost armo-
 lastet to paijel. Ja matte ruabut todn järgelah
 etjebt sunji, tatte ruabut sodn ai kalka to wekketet,
 jutte sodn le pätam attjas ätset ja kajot tait, kutteh
 lappom läh. Ja kait almatjeh läh lappom Jeju-
 sen, lädnestajen, wana ai ai puoremusah, walla
 käikeh ai matte kajosowet so pakto.

Jus miije läkfebe, kotte Jesus takkai, kässe
 sodn li koppelatslakai mannemen tanne ädnantien
 nahn, te ai äitfebe, atte idtji kuttekkenna, kutte so
 lusa päti, ulfospalkestowe juste. Kässe Mikodemus
 sämes ijan päti so käit, te sodn sardnoti ewange-
 liumeh sunji. Sodn kullati, kotte Zubmel nau
 wäraldeb etji, atte sodn ulfoswaddi ainarägatum
 Pardnebs, wai färt kutte, jukko jakka so nala, i

kalka lappot ainat ädtjot efewe elemeb. De kulla, todn ai ädtjoh so nala jaffet, ja te ih kalka lappot. Mutten palen jämes spitalats älmä päti Jesusen käik ja jätti: jus sitah, te mattah mo rainejen takket. De Jesus wasteli: sitah, ärrö raines, ja tallak älmä rainejen sjaddai. Wänakam, Jesus sita to ai rainejen takket. Sodn sitah rainetet to fail to suddon orainesmuotest; ja kässe todn sitah jaffon tjada tuostotet so ets ja alde pakob, te todn rainetowah, te ko Jesus häli äppetessälmaites: tije lepet juo raineseh tan äppetesen pakto, juob tijen auti piejam leb. Almen rivan sija oi kalk mite oraines sijapätet, le Johannes, tjalam. Sitah tus tantet tofko pätet, te wertih wuostaten rainetowet fail suddost. Ets todn ih tab aibmote, walla Jesus, sodn aibmota, sodn sitah rainetet to etjes warrain. Tuosto tantet so pakob, päte so luja, ja te kalkah rainetowet, jutte alde warra raineta fail suddoist.

Walla marje tusne läh mädde ja stuora suddoh, ja taste todn pallah pätemest Jesusen käik, usjotetin, sodn i site to tuostotet. De miije sitebe Submela pakost lätket Jesusa tämetemen pira suddari wuost, attjabe wuoidnet, mah ko tat sjadda tunji tärwomasen jälla pallemasen. De miije lätkebe jämes jamaldowumen pira, kutte qweddetowoi neljasist sängosue; ja kässe tat älmä päti Jesusen auti, te Jesus jätti sunji: pardnam, ärrö jaffes, to suddoh läh tunji andagas luoitetum. Ja attjas wuostet, jutte famob sodn ani suddoit andagas luoitet, te sodn ai alde rubmahab tiwoti. Sämes suddokes ni sunen pira, miije ai lätkebe, kutte päti Jesusen käik, kässe li buordai tjäkkahemen farisean Simonen stäpon. Mi sunji Jesus suddoit andagas

luoiti, jätten: to suddoh läh tunji andagas luoite-
 tum. Sa mon täiwob todn leh kalle kullam ja
 läffam riewaren pira, kutte jebmempäddesnes, käsje
 li katjohemen kruossen nalu, järgeli etjesb Jesusen
 käit anotemiin muitatallemeb Jesusa päteten rikafas.
 Riewari Jesus wasteti: sadnan, sadnan jättab
 tunji, udne todn kalkah ärröt akten muina para-
 dijesne. Sa kuste itkenes miije läkfebe Jesusa tä-
 metemen pira suddari wuost, te miije aitsebe, atte
 sodn idiji käsjet jätte kuttel suddari, kutte so käit
 päti ättjas wekfetallemeb ädtjot: todn leh ila stuo-
 res suddar, ih le wel todn wekfetallemen meresne.
 To suddoh läh ila mädde ja ila wastes, äh rah
 matte andagas luoitetowet. Idiji käsjet sodn tag-
 gar pakoit mälgete.

Apostel Paulus le tjalam: tat le nannos pako
 ja färt wuostjoi wuofas tuostotowet, atte Kristus
 Jesus le wäraldi pätam suddarit tjäutatjet, kutti
 kassan mon leb äiwatimus. Tantet le ai munji
 arbmofeswuot sjaddam, wai Jesus Kristus kalka
 ainesumust mo nala wuostet käit kuffaskierdes-
 wuoteb siji eksempelen, kuttet mangebi aiki kalkin
 jakket so nala ekewe elemi. Te kullah, fokte apostel
 le tjalam, mab Jesus li sunji taffam. Sodn li
 so nala ainesumust wuostetam käit kuffaskierdes-
 wuoteb, ja li arbmofeswuoteb suina taffam. Herrra
 le ai ai to nala kuffaskierdeswuoteb wuosttam, käsje
 sodn le arjom to kutt tun rajai, ja sodn sita
 armolasiet to paijel, nau so sodn armolasti Paulu-
 sen paijel. Sa jura tanka wuofesne, man siune
 todn talle leh, todn ädtjoh jakket so nala, kutte le
 wäraldi pätam suddarit tjäutatjet, jutte nannos le
 tat pako ja fät wuostjoi wuofas tuostotowet. Pä-
 kel mai häla ja ai ai to etjet jurdagasah jätteh

tunji, atte todn ih ädtjo taggaren, maggar talle leh, walbet tait pakoit allusjat jastatujen, walla apostel le tjalam, atte tat le färt wuofsjoi wuofas tuofstotowet. Tantet tuofte tallaf tab pakob Jesusen pira, jutta tat le jura tunji meretowum. Suddarit le sodn pätam tjäutatjet; ja te jaffe tallaf so nala! Ih tarbahe wuordet, tasa ko todn leh rai-netam etjebt suddost, jutte ih kässet todn ets aib-mote tab taffet. Sodn ets sita to rainetet, sodn ets sita to salogen taffet, sodn ets sita tunji rafesb waddet, tab rafab, mah wärald i matte waddet. Ih tarbahe kattjatet, jus ädtjoh, ainat jus leh suddar, te ton ai ädtjoh jaffet suddari lädnestejen nala. Jesus le jättam: ib le mon pätam kättjot rektesfärdogit ainat suddarit puoranebmai. Ja rektes puoranem le, kässe almats järgela etjebš Jesusen käit ja tuofst armob juste. Sodn le teumas armost ja sadnast, ja kalle armo ai tunji kaudno, jus sitah pätet attjab tuofstot. Walla aktot wall Jesusen ja alde armon tsagge miije mattebe salogen sjaddet, jutte i le kutteneš ätjasen salog-wuot, ifen le ätja namma almen wuolen, man pakto mattebe salogen sjaddet.

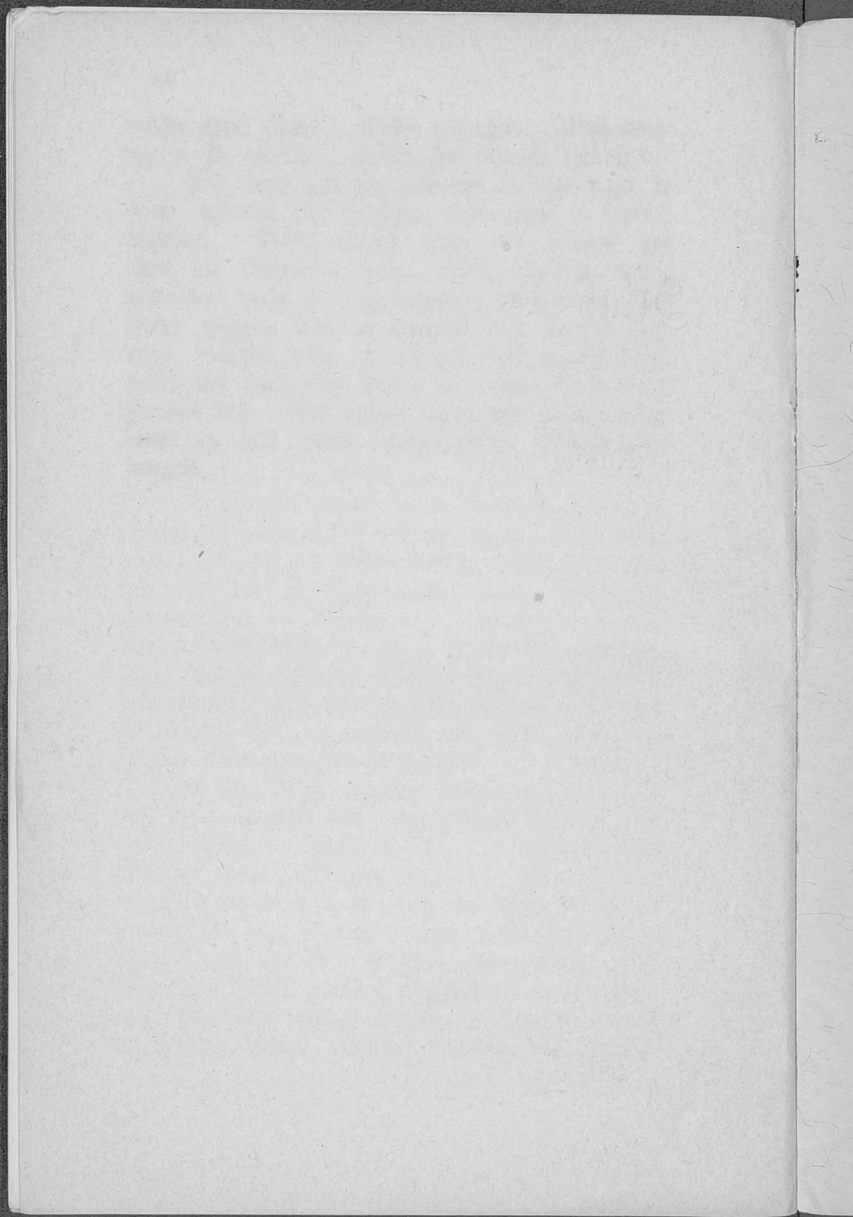
Almatjeh ai kaudnoh, kutteh mai täbdesteh, atte jaffe Jesusen nala, walla lifari wiesjoh ädtjen halitemi melt jukkaleswuotesne, ahneswuotesne, raddofwuotesne ja ätja wastes suddoisne. Jus te almats häla fiji: tije kalkabetet tjabbesläkai ja kristalatsläkai wiesot, te sjätt fiije wasteteh: almats kalka armost jakkon tsagge salogen sjaddet ja i alma pargoi tsagge. Ja kässe miije jaffeb adnebe, te le kait tun puoraš. Miije jaffebe, atte sadnes läh, mah Submela pakosne tjuodtjoh. Miije jaffebe, sadnes le tat, atte Jesus le pätam wäraldi ja le

jabmam mijen autest. Sa te ai mije täiwobe sa-
 logen sjaddet, kässe jaffob adnebe. Epe mije matte
 salogwuoteb ansetet etjene pargoi tjada. Taggar
 le sijen usjolm ja naute sije häleh. Wanakam,
 jus todn leh taggar, te kulla, to jaffo i le sadnes
 jaffo ainat päitos jaffo. I le Submel tab jaffob
 pargam etjes Miles Wurigenen tjada. Jus wieso-
 betet ädtjen mete, te kallabetet jabmet, naute tjuod-
 tjo Submela pakosne. Jus leh äddäsißt rägatum
 ja leh jaffemen Jesusen nala, te leh todn ai so
 etsemen; ja kässe leh so etsemen, te ih alma sita
 suddob taffet so wuost, te suddo le sjaddam tunji
 näden. Tantet ale paje pärkeleb to tjajetet, ainat
 rätkätolle Submeleb paijas tjuoufetallemen pira. Ih
 todn alma salogen sjadda, jus ih rua ätja wuofai
 päta. I mife oroines tokko sispätet kalka, jällä:
 tat, kutte parga wasteswuoteit ja kelestemeb, Jo-
 hannes le tjalam. Sa wittast leh todn wastes-
 wuoteit ja kelestemeb pargemen, kässe todn leh wie-
 somen färtlakasats suddoisne ja likan rampah etjebt
 armost ja tärwost salogwuoten pira. Tantet kät-
 saje todn, kutte leh ädemen, te kalka Kristus to
 tjuoufetet! Ale kuffebut manne häkkanemen autest!
 To ai Kristus sita salogen taffet; to paijel ai
 sodn sita armolastet, jus todn waimost sitah jär-
 gelet etjebt so käif. Ai to autest le Jesus jabme-
 meb kierdam; ai ai to sodn sita tjäutet suddost;
 ai ai to sodn sita rainetet etjes warrain; ai ai
 to tet awo kalka sjaddet almesne, jus todn pajah
 etjebt kaudnesowet Jesusest. Sitah kus salogen
 sjaddet, te ale wippe, te ale paje aktebte atab tunji
 häpton sjaddet, te ale kuffalasta, ainat päte rua
 Jesusen käif, täbdeste suddoitat, tuosto armob ja

tuosto äddä elemeh! Taffe tait udne! Iffab iddie-
ten le ila manget. Sitah kus salogen sjaddet?

Jus todn juo leh jakkemen Jesusen nala, te
staike jakkosne kitt näkkemi, abma attek to kronob
walditja. Todn wertih ham tan aimon, jus
alas leh Submelen mana, tãrot pärfelel nuost,
wãrãlden nuost ja etjet ädtjelats ustoi nuost. Tah
tãitkeh wiggeh keset to waimob erit Jesusen lute.
Etjet famoin todn ih aibmote sijeb nuostalastet:
walla jus sitah ikfat stãitket, te adnete etjebt tãaut
Herran lusa. Alde famon tãada todn kalkah warje-
lowet ja aife palen salogen ärröt, ikfalats aifai
salogen.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Lepponico 1286

